

SENTENTIAE COLLE-
CTANAEAE, ET SIMILIA EX
Demosthenis orationibus & epistolis
in certa virtutum ac vitiorum
capita collectæ.

De Deo.

MNIS serij dicti & facti principium
 à dijs immortalibus maxime ducendum
 esse censeo. Ex Epist. I.

Tanto plures occasiones ad Deorum
 benevolentiam conciliandam habemus,
 quanto magis pia iustiora q; facere pergi-
 mus. Ex orat. ad Philip.

Omnibus uno consensu auctor est, ut ij acerbè puniantur, qui
 hostibus aliquid indulserunt, Iupiter, Dione & reliqui dij. Ex
 orat. de falsa legat.

Ii, qui petulanter & flagitiose leges institutaq; uestra despi-
 ciunt, quiq; impudenter impij erga deos fuerunt, duas ob caussas
 graui supplicio afficiendi sunt, ut & hi scelerum suorum poenas
 suant, & alijs curent caueantq; ne quidquam in Deos & Remp.
 peccent. Contra Neäram.

Bona quidem expectare, & à dijs ut dent precibus exposcere
 oportet, sed omnia humana existimare. Ex orat. ad Leptin.

Omnium rerum exitus, ut Deus uoluerit, consequitur consi-
 lium autem ipsum consultoris mentem declarat. Pro corona.

Evidem arbitror, eum oportere qui sit templum ingressurus,
 & uasa sacra & canistra tractaturus, & rerum in eos spectan-
 tum curationi præfuturus, non certorum dierum spacio pure ui-
 uere modò, sed per totam uitam. Contra Androtionem, & con-
 tra Timocratem.

Propterea

Propterea quod res quidem Græcas fideliter, Deorum uero religionem & sacra piè tractabant, quæq; ad se pertinebant, ex æquo administrabant, magnam meritò adepti sunt felicitem. Olynth. 3.

Oportet eum qui maximis laudibus dignus fit, non dijs carissimum uideri, sed hominibus partim quidem propter se, partim uero propter fortunam admirationi esse. Ex orat. amatoria.

Philosophia aut Doctrina.

OMNIS natura præclarior & illustrior fit, si ratio quædam conformatioq; doctrinæ accesserit. longè uero maxime ijs, quibuscunq; initio meliorem paulo quam alijs sortiri contigit illis enim se et tantum uincere, his uero alijs etiam præstare accedit. Ex orat. amator.

Humanam quidem mentem rerum omnium ducem, hanc autem Philosophiam solam, rectè instituendi uiam doceri posse inuenimus. Ex orat. amator.

De prudentia.

OMNIS uirtutis principium quidem est prudentia, finis uero fortitudo. Ut illa quid agendum indicat, ita hæc seruat et tuetur. Ex orat. funebri.

Principium quidem est rectè iudicandi omnia, ut nihil ante uos nosse existimetis, quam intellecteritis, cum alioqui sciatis saepe iam multos de sententia decessisse. Ex 6. proœmio.

Pulchrum quidem est, ob unum aliquod præclarum facinus claram & illustrem esse. sed longè pulchrius est omnia amplecti ob quæ uir prudens gloriæ studeat. Ex orat. amator.

Etsi mos est ferè communis plurimorum, ut eos qui laudant et blandiuntur, ament, eos uero qui increpant & probè consulunt, odio habeant ueruntamen prudentis officiū est, eniti ut cupiditas temptioni semper habeat obtemperantem. Ex 57. proœmio.

Principio aliquod non dare, prudentum hominum est

officium habentibus autem eripere, inuidentium. Ex orat. ad Leptin.

Debetur hominibus modestis ac prudentibus uereq; rem ex minare uolentibus multo maior honor, quam æreastua. Ex orat. contra Aristocrat.

Quæ quis proferre ueretur, ea quoque scribere caueat. Ex 4. Epist.

Cum unus, qui iniuria affectus est, non sumpererit poenas, tum unumquenque expectare oportet, se primum postea fore cui facienda sit iniuria. nec huiusmodi contemnere decet, neque permanere dum ad id perueniat, sed ex longinquò præcavere. Ex orat. contra Midiam.

Norunt Cecropidæ ducem suum partim Draconem partim hominem dici, non aliundè profectò, nisi quod prudentia sua homini, uiribus Draconi similis esse diceretur. Ex orat. Funebri.

Omnia quæ præclara sunt quæque augusta, & per quæ ciuitas decoratur ac conseruatur, liberorum erga parentes obseruantia, iuuenum erga natu maiores reverentia. Ex orat. I. contra Aristog.

Illud existimo prudentium hominum munus esse, ut parem curam & prouidentiam rerum uestrarum priuatarum, quam alienarum habeatis, ne humani solum, sed etiam prudentes uideamini. Ex 17. Præm.

De stultitia.

MULTARVM & grauium calamitatum multis hominibus stultitia causa est. Ex orat. de Rhodiorum libertate.

Turpe est, sibi fucum facere & omnibus quæ molesta sunt procrastinantis omnium rerum occasionem amittere. Ex orat. 3. in Philip.

Facillimum est omnium, se decipere. Olynth. 3.

Stultum est, ipsos res uestras negligentes dicere, alienarum rerum curam uos habere, & præsentia contemnentes defuturis alios

De legibus
UNIVERSA b

alios terrere. Ex orat. 3. in Phil.

Priusquam principium recte subieceritis, ridiculum, de fine qualiacunque uerba facere. Olynth. 3.

Epilepsia laborantes prædicat se sanaturum, cùm ipse omni im probitate & malitia laboret. Ex orat. I. contra Aristogit.

Illud quidem turpe est postea aliquando dicere, si quid acciderit, quis enim putasset hæc futura esse? haud dubiè oportebat unū facere & alterum non facere. Ex orat. 3. in Philip.

Neque quidquam prospicitis, priusquam aut factum quid, aut quid fiat audieritis. Ex orat. I. in Philip.

Occasio.

PARVAE occasiones magnarum rerum causæ existunt.
Ex orat. ad Leptinem.

Occasione parua & prima quæq; offensio celeriter omnia disstulit atque euertit. Ex orat. de Cherrhonefisis.

Oportet eum qui ex uobis Remp. administrare uult, non subi-
tò affectibus ad iracundiam impellentibus obtemperare, sed ra-
tioni & rebus ipsis & temporis opportunitati seruire. illa enim
celeriter concidere solent, hæc uero permanere et in longum tem-
pus existere. Ex orat. 2. contra Aristogit.

Vos, si iam resistatis, prudenter facturos dicam. si uero reiece-
ritis, ne hoc quidem cùm uolueritis, facere poteritis. Ex orat. 3.
in Philip.

An existimatis ipsam reibene gerendæ occasionem aliquando
valere etiam absque iure id quod conductit efficere? iam uero cùm
in id ius simul & occasio & utile consentiunt, aliud quoddā tem-
pus expectabit uestræ simul & aliorum Græcorum libertatis
recuperandæ? Ex orat. de foedere Alexand.

Quirectè occasione usi non sunt, ij ne si boni quidem aliquid à
ipsis acceperint, eius recordantur. Olynt. I.

De legibus & earum laudibus.

VNIVERSA hominum uita, Athenienses, siue magnam

X 5 urbem

urbem incolant, siue paruam, natura & legibus gubernatur. horum porro natura quidem incerta & uersatilis est, & sua cuiusq; hominis leges autem communes & ordinatae sunt, idemq; prescribunt omnibus itaque si natura prava est, saepè mala capit consilia. atque inde tales in delictaruere facile inuenire licet. leges uero iustum, honestum & utile imperant, & id ipsum querit, quod cum fuerit inuentum, commune istud fit edictum ac propinquit omnibus par & aequale, idq; lex est, cui parere decet, cum propter multa, tum maxime, quia omnis lex inuentum sane & dominum est deorum, decretum uero hominum prudentum, recte a porro uel spontaneorum uel culpa admissorum delictorum correctio, ciuitatis praeterea communis conuentio, iuxta quam omnes uiuere oportet qui in ciuitate sunt. Ex oratione 1. contra Aristogitonem.

Legibus & earum obseruantia exornantur omnia. Ex orat. 2. contra Aristogit.

Nihil omnino neque pulchrum, neque decorum reperiri potest, quod non cum lege aliqua communicet. Ex oratione 2. contra Aristogit.

Si leges abrogentur & cuiuis licentia faciendi quidquid uoluerit data sit, non solum Resp. pessum ibit, sed nec quidquam intererit inter nostram & ferarum uitam. Ex orat. 1. contra Aristogit.

Postquam omnibus in confessu est, secundum deos ciuitate tueri, oportet uos omnes perinde ac si federetis ad tributum exigendum, obtemperantem quidem istis laudare tanquam integrum salutis tributum pensantem patriæ, minus obedientem uero punire. Ex oratione 1. contra Aristogit.

Par & aequum legibus acceptum ferre debetis, & que bona sunt omnia, legum benignitate habetis. Ex oratione contra Midiam.

Legum uis & auctoritas quæ est? utrum si quis uestrum in iurijs affectus exclamauerit ut ipsæ currant, & presentia sua opem ferant? minimè gentium litteræ enim depictæ sunt, neq; istud

istud præstare possunt quænam igitur earum uis est? si uos eas confirmetis & semper ratas firmasq; exhibeatis earum opem imploranti. Ex oratione contra Midiam.

Omnia quæ præclara sunt quæq; augusta, & per quæ ciuitas decoratur ac conseruatur, liberorum erga parentes obseruantia, iuuenium erga natu maiores reuerentia & moderatio, legum aditamento & ope turpitudinem, immodestiam, audaciam, impudentiam fugiant. Ex orat. I. contra Aristogit.

Quæ sane corporibus eueniunt ægrotationes medicorum industria & ope curantur, animorum uero ferocitatem propulsant ac ejciunt legumlatorum sententiae. Ex orat. 2. cont. Aristog.

Enitendum est profecto, ut omnes leges quam rectissime habeant in primis autem hæ, per quas paruam aut magnam licet esse ciuitatem hæ uero sunt, quæ boni aliquid facientibus præmia decernunt, quæq; contrâ facientibus supplicia constituunt. Ex oratione ad Leptin.

Duas ob causas omnes feruntur leges tum ut nemini quidquam iniusti liceat agere, tum ut ijs, qui istæ transgressi sunt, suppicio affectis, ceteri meliores efficiantur. Ex oratione I. contra Aristogitonem.

Cum leges feruntur, uidendum est quales & quæ nam sint ubi uero latæ sunt, eas conseruare, ijsq; uti decet nam & iuramenti sanctitas & alioqui iustitia flagitat. Ex oratione contra Midiam.

Decet uos, qui iudicijs exercendis semper præfecti estis, leges conseruare, & eas ualidas & fortes reddere harum enim beneficio probi improbis meliores euadunt. Ex oratione I. contra Aristogit.

Illi Locrenses sic putant oportere ueteribus latis uti legibus, & instituta moresq; patrios tueri, nec ad cuiusq; uoluntatem & iniuriam, impunitatum leges ferendas esse ut si quis uelit legem ferre, in laqueum collum inserens legem ferat et si honesta & utilis uideatur esse lex, uiuit qui eam tulit, & abit si minus,

CONC

constricto laqueo perit. Ex orat. contra Timocrat.

Solon existimat, argentum quidem numisma esse priuatarum commutationum causa inter priuatos repertum, leges autem putat ciuitatis numissa esse. itaque iudices oportet multò magis, si quis istud, quod ciuitatis sit numisma, corrumpat & adulterinum inducat, odiſſe & punire, quam si quis illud, quod priuatum sit. Ex orat. contra Timocratem.

Primum lex est populo lata, ne liceret Atheniensem creare quemquam, nisi qui propter uirile quoddam facinus erga populum Atheniensem dignus sit fieri ciuis. Contra Neāram.

Nonne ridicula existimabitur esse ciuitas, si legem tulisse uidetur, quæ sacrilegos tueatur & conseruet? Contra Timoc.

Si quis iniurijs quempiam affecerit, siue puerum, siue mulierem, seu ex liberis aut seruis uirum, aut quicquam legibus prohibitum, in istorum aliquem fecerit, Atheniensium ex his quibus licet, quicunque uolet eum apud thesmothetas deferat. Contra Midiam.

Sileges & Remp. prodideritis, non inuenietis qui uestri misereantur. De falsa legat.

Longè profecto grauius est scelus, scribere contra leges, quam tributum non soluere. Ex orat. contra Andr.

Sic porro exactissimè cognoscetis quantà proficiunt utilitas ex bonarum receptarumq; legum obseruatione, quantumq; damnum & ex earum contemptu, si legum commoda seorsum, et quæ ex earum uiolatione eueniant damna, ob oculos posita perspiciat. Ex orat. 2. contra Aristogit.

Nullus est usus ciuitatis, quæ neruos ac uires aduersus sceleratos & iniurios non habet, neque Reip. in qua uenia & amicorum preces plus ualent quam leges. Ex orat. de falsa legat.

Illud est Democratiæ summum præsidium, hostes uel confundendo, uel pugnando superare, legibus autem siue uolentes, siue pugnantes minores se gerere. Ex orat. contra Aristog.

Neminem quæso censeatis tantæ apud uos auctoritatis esse, ut qui

ut qui leges transgressus fuerit, inultus maneat. Olynth. 3.

Oportet legum uiolationes omnibus communis existimare in quocunque tandem deprehendantur, neque ullum tantum beneficium in Remp. neq; homo quisquam, neque dolus aliquis, aut aliud quidquam excogitari debet, cuius gratia qui leges uiolauerit, non luit poenas. Contra Midiam.

Illud ab omniratione alienum censeo, cum is qui contra leges aliquid loquitus fuerit, si conuincitur, tertia parte corporis sui multetur infamia: eos qui non dictis, sed factis leges transgrese sunt, nullas dare poenas. Ex orat. de coro. præfect. naualis.

De iustitia.

RECTE iudicare par est, & Eunomiam illam æquitatis amantissimam plurimi facere, quæ omnes & urbes & regiones conseruat simul inexorabilem uenerandamq; iustitiam colere decet, quam Orpheus is qui sacratissimas ceremonias nobis tradidit, iuxta Iouis solium assidere, & omnium hominum factacerne redixit. Ex orat. I. contra Aristogit.

Ius adeò ualeat in omnibus, ut si quis fortuitæ cædis alterum concuerit, & plane purum non esse ostenderit, posthac uero iniuria remissa eum dimiserit, non amplius eum cijcere licet. Ex orat. contra Nausimach.

Arbitror nihil perinde decere eos, qui in Democratia uiuunt, ut æqui & iuris studium. Ex orat. de foederé Alexand.

Decet nos cum propter nosipos, tum propter reliqua nostræ civitatis præclarafacinora, operam dare, ut ostendamus omnibus hominibus, nos & ante a & nunc, & semper fuisse & esse iuris & equistudiosos. Ex procem. 53.

Et iustitiae & æquitatis & uerecundiae, omnibus hominibus sunt aræ, aliæ quidem pulcherrimæ & sanctissimæ, in animo & natura cuiusq; aliæ uero communes omnibus ad colendum posse, sed non impudentiae, non calumniæ, non periurijs, non ingratitudinis. Ex orat. I. contra Aristogit.

De

De immodica plus habendi acquirendi cupiditate seu iniustitia.

Ex malevolentia aliquem dedita opera omnibus in rebus inseparari, suamq; potestatem & uires tanquam legibus ipsis superiores iactitare, indignum hercle ac non iustum est. Ex oratione contra Midiam.

Ob priuatam utilitatem unumquenque reperietis ad multa perpetranda impulsu[m], quorum nihil uolebat facere. Ex oratione de pace.

Iis qui de industria contumeliosi sunt, leges acerbas esse certe relicit. Ex orat. contra Midiam.

Iniuriam infert aliquis sua uoluntate? ira & supplicium contra ipsum peccauit quispiam inconsulto? uenia pro poena huic datur. Ex oratione de Coron.

Quæcunque quis ui adhibita facit, communes esse iniurias, etiam ijs ad quos negocium nihil attineret, existimauit legislator. Ex oratione contra Midiam.

Leges sunt de cædibus latæ, quæ eos qui consulto interfici sent, morte, perpetuo exilio, omnium denique bonorum publicatione mulctant eos autem qui inconsulto, uenia & magna humilitate dignos iudicant. contra Midiam.

Nullus eorum qui beati sunt & felices, terminum aut finem habet cupiditatis habendi. Ex orat. contra Aristog.

Non est apud istos, quorum studia, cogitationes deniq; omnes ad immodicam habendi cupiditatem referuntur, quidquam uel summi uel sancti. Ex orat. contra Aristocrat.

Nihil est profecto molestius, quam uicinum auarum atq; iniustum habere. Ex orat. i. contra Callic. de fund.

Quum ex immodica habendi cupiditate & improbitate quis potens euaserit, prima quæq; occasio leuissimaq; offendit omnia dissipavit atque dissoluit. Olynth. 2.

Tierinequit iniurijs, periurijs & mendacijs ut firmum imperium

rium comparetur. sed talia semel breuiq; tempore durant, & ue-
hementer quidem, s̄pē si usu uenit, nituntur, temporis autem pro-
gressu deprehenditur, & in ipsis concidit. Olynth. 2.

Qui propter immodicas cupiditates habendi acquirendi q; ag-
grediuntur ea quae minimè decet, ij non quae difficilia sunt cogita-
re solent, sed rerum secundarum felicem successum. Ex orat. con-
tra Aristocrat.

Si quis priuatim ulla in re aliquem offenderit, illud recordari
& memoria tenere, neque quietem agere, iniustum est atque per-
fidiosum. Ex orat. de Coro.

Si quis uos interroget, quodnam genus omnium hominum quae
in ciuitate sunt, improbissimum sit, neq; sunt agricolæ, neq; mer-
catores, neque argentarij, neque eiusmodi quidquam, sed qui quæ-
stus gratia dicunt, rogationem q; proferre consueuerunt. Ex ora-
tione contra Aristocrat.

Non cūm rerum uestrarum quicquam interire permisisti, tum
graui ter ferre oportet, sed dum res uestræ quidem in tuto sunt,
eos autem qui præsunt, propter auaritiam non eam suscipere cu-
ram perspicitis, quam decebat. Ex orat. de corona præfect.

De homine iusto ac bono.

BONI ciuis esse iudico, rerum salutem eloquentiae uenusta-
ti & gratiae anteferre. Olynth. 3.

Non discedere ab ijs quae ciuitati conducere constat, siue ob-
strepit, seu quiduis aliud pati per uos ei contingat, boni & iusti ci-
uīs id esse iudico. Ex 4. Procem.

Duo Athenienses hæc, natura modestum ciuem habere opor-
tet, sic enim mihi de meipso dicenti absque inuidia uerba facere li-
cabit, in magistratu quidem ut generosi & principis uiri uolunta-
tem & animum erga ciuitatem conseruet, in omni uero tempore
& actione benevolentiam huius enim natura domina est, poten-
tie autem & uirium altera. Ex orat. de coron.

Certamina nullare alia tantopere uideo indigere, ut bonis
& for-

& fortibus viris. Ex oratione de coro.

Præstat simplicem uideri quam improbum esse. Ex oratione ad Leptin.

Ob pecuniam ista facere uideri, non est bonorum virorum, nam neq; elationi magnitudiniq; animi uestræ, neq; reliquo instituto uestro consentaneum esse uidetur. Ex epist. 3.

Coronæ, immunitates, alimenta, & huiusmodi, præmia sunt, quæ vir bonus si quis sit, assequatur. Ex orat. ad Leptin.

Neque uero mihi uidetur istud esse boni ciuis, eam Reip. gerendæ rationem instituere, qua ego statim futurus sim primus uestrū, uos autem aliorum postremi. sed oportet ciuitatem una crescere cum bonorum ciuium rationibus, et quod maximè in rem sit semper, non facile omnes dicere. huc enim natura ipsa sponte fertur, illuc oratione oportet progredi optimum ciuem populum docentem. Ex orat. de reb. Cherrh.

Oportet ciues iuste inter se Reip. communione uti, locupletes quidem ad uitam suam opes tutò & sine metu possidere se existimantes, ac de ijs non timentes in periculis autem pro salute patriæ facultates publicas & communes facientes ceterum reliquos, communia quidem quæ sunt, communia existimantes, eorumq; partem accipientes quæ autem cuiusque priuata possidentes sic & parua ciuitas magna fit, magnaq; seruatur. Ex oratione 4. in Philip.

De Improbitate.

IMPROBITAS, res est temeraria, audax & alienicū pida. Ex orat. 1. contra Aristogit.

Par est, eos qui bona & iusta re nō recte & decenter usi sunt, uituperare. Ex appellatione contra Bubulid.

Omnis improbus per se parum potest. Ex oratione 1. contra Aristogit.

Si quis alios homines nouit optimos ac modestissimos, suatura quæ oportet omnia ultro faciunt, alios uero istis deteriores, quos

quostamen pudet palam improbos uocari, metu uestri & turpitu-
dinis & dictorum & infamiæ dolore peccare cauent, deterrimos
uero & quos consceleratos appellant, solis supplicijs ad modesti-
am redigi posse ferunt. Ex orat. 1. contra Arist.

De inuidia.

INVIDIA prorsus inditum est malitiae & uitij naturæ,
nec excusationem habet, propter quam consequatur ueniam hoc
malo affectus. Ex orat. ad Leptin.

Quando æquitas & publica utilitas superantur inuidia, tum
omnia sursum ac deorsum uersa esse existimandum est. Ex orat.
1. contra Aristogit.

Aduersus inuidiam nihil prodest uera dicere. Ex 2. Epist.

Viri est optimi propter ea quæ ipse gessit in Remp. potius po-
stulare se honorari, quam rebus propter quas alij qui fecerunt, or-
nat sunt, inuidere. Ex orat. ad Leptin.

Omnibus hominibus natura insitum est, ut maledicta & cri-
mina perlibenter audiant laudantibus autem ipsi grauiter succen-
sant. Ex orat. pro Coro.

Omnino commune est opprobrium Athenienses & uniuersæ
ciuitatis calamitas, inuidiam uideri plus ualere apuduos quam be-
nefiorum gratias, cum præsertim illa sit morbus, hæ uero in
Deorum numerum relatæ sint. Ex 3. epist.

Etsi ijs qui adhuc sunt in uita, obstat inuidia, quo minus iustos
& debitos honores obtineant, suis tamen liberis licebit merita
præmia à uobis reportare. Ex 3. epist.

De calumniatore & calumnia.

MALA res Athenienses, mala res est perpetuò calumnia-
tor, & undiq; res inuidiosa & contentiosa. Ex orat. de Corona.

Ea est calumniatoris natura, in crimen uocare omnia, proba-
re uero nihil. Ex appellat. contra Eubulid.

Periurium aliquæ & perfidū appellare, neq; remitase habere

Z ostens-

ostendere, inane conuitum esse quis iure dixerit? Olynth. 2.

Neminem unquam uestrum fortasse uipera momordit, neque phalangium, & absit ut mordeat unquam sed tamen omnia eiusmodi animalia ubi conspexeritis mox interficitis. itidem & cum delatorem & crudelem hominem uideritis uiperinam habere naturam, ne expectate donec aliquem uestrum mordeat, sed cum prium occurrerit, puniatur. Ex orat. I. contra Aristogit.

Nullus eorum prosector, qui in belli periculis fugiunt, seipsum accusat, sed uel duce, uel propinquos, uel omnes potius quam se esse uicti sunt tamen, culpa nimirum eorum omnium qui fugerunt manere enim decebat eum qui alios accusat, quod si istud fecissent singuli, uicissent. Olynth. 3.

De iureiurando.

IUS SIV RANDVM maximum & potentissimum apud omnes homines esse censetur. Ex orat. in Bœot. de dote.

Iustum sanctumq; iuramentum omnibus maximi faciendum est. Contra Aristogit.

Si qui pecunias habent, eas perdere minimè uolunt, quo patto uos honestè iusurandum contemnetis? Ex oratione contra Midiam.

De Republica.

TVM aiunt remp. optimè se habuisse, cum modesti & prudentes uiri ipsam administrabant. Ex orat. contra Theocrin.

Ciuitatis ego diuitias arbitror, socios, fidem, benevolentiam. Ex orat. 4. in Philip. & de rebus Cherron.

Decet uos in armis & bello formidabiles, in iudicijs autem humanos esse. Ex orat. de ordin. reip.

Nihil ingenuè simpliciterq; facere, non solum uobis est indignum & parùm generosum, sed etiam maxima habet pericula. Ex I. Epistola.

Non rumore solum uos uestras res cognoscere, uerum etiam praesentes spectare oportet. Ex orat. I. in Philip.

Res

Res ciuitatis non ita tractabant, ut opes immensas pararent,
sed remp. sibi amplificandam esse singuli putabant. Olynth. 3.

Oportet Athenienses, cum qui boni aliquid facere nostræ ciuitati
cupid, primū uestras aures sanare corruptæ enim sunt, adeo
falsa & multa & quævis potius quam optima audire consuever-
stis. Ex orat. de ordin. ciuitatis.

De iudicibus & iudiciorum laudibus.

IN iudicijs uobis est salus, uosq; decet iudicijs exercendis
remp. conseruare. Ex orat. de ordinatione ciuit.

Bonorum & incorruptorum iudicium est, eos ciues, qui cum
ciuitatis circumfluunt, ultro citroq; pecunias in publicum erogant,
& auim trecentorum classe, si istius indiguerint refocillare, qui
uero id se perdere existimant quod in reip. commodum confe-
runt, eorum numero qui primi tributum persoluunt, sunt inscri-
bendi, neque est finendum ut effugiant. Ex oratione contra
Phænippum.

Spectare & querere uelitis, qua tandem re qui ex uobis ius
dicunt semper potentes sint, & omnium ciuium domini, siue du-
centi, siue mille sint, siue quotquot ciuitas constituerit, reperi-
tis id non eo fieri, quod soli ex ceteris ciuibis armis insignes aut
corporibus optimis & fortissimis prædicti sint iudices, aut ætate
florentissimi, aut re ulla simili, sed quod legibus ualeant. Ex orat.
contra Midiam.

Oportet uos ipsa ueritate, ex accusatione & defensione uerè
cognita, ita tum sententiam ferre & pro dijs, legibus, iustitia &
uobis ipsis. Ex orat. contra Neæram.

Si occulta est sententia, non idcirco deos latebit. Ex oratione
contra Midiam.

Humana cogitatione id perspexerit aliquis, quod omnium
pernitiosissimum & formidolosissimum est, si is qui ciuitati præfe-
ctus est ihs permittatur familiaris esse, qui non eadem cum populo

sentiant. Ex oratione de falsa legat.

Semper profectò Athenienses, conuenit odio habere punire: proditores & corruptos potissimum uero nunc opportunè etiam communi omnium hominum utilitate id fieri potest. Ex oratione de falsa legat.

Qui in Rep. administranda muneribus corrumpuntur, punire omnino oportet & odisse semper & ubique, ut probi ciues & qui se præstant castos ac integros uideantur & alijs & sibi optimè consuluisse. Ex oratione de rebus Cherrhon.

Aequum esset, Athenienses, uos pari & eodem odio esse in eos qui uos decipere conati sunt, quo ijs qui potuerunt quod enim istis fuit, fecerunt, uosq; eò induxerunt quod autem eorum causus exitum & finem destinatum non habuerunt, fortuna in causa est. Ex 16. Procœm.

Quem Athenienses munera accipientem uideritis, hunc & proditorem esse existimate quod si aliis tempora, alias negotia, alias milites prodiderit, quarum rerum quisq; uestrum opinor potestatem habuerit, eas perdit, eiusmodi tamen omnes æquè odio habere par est. Ex orat. de falsa legat.

Solon supplicia priuatis hominibus tardiora constituebat, magistratibus uero & Reip. administratoribus uelocia existimans posse quocunque tempore de illis poenam sumere, hos autem uindictæ sumendæ spaciū non admittere. Ex oratione 2. contra Aristogit.

Par est homines cum simus, talia & dicere & legibus statuere, quæ nemo reprehenderit. Ex orat. ad Leptinem.

Leges spectandæ sunt iudices, nam iuxta eas uos cauſas iudicaturos esse iurastis. & uidete quanto maiori supplicio dignos eos esse uulgo censem, qui sua uoluntate & per contumeliam piaculum admittunt, quam alios qui casu & imprudentes peccant. Ex orat. contra Mid.

Quæ iusta cognouisti, haec custodite & mementote, quoad usque decreueritis ut iustum & religiosam sententiam aduersus praus

prava suadentes feratis. Ex orat. ad Leptinem.

Illos iuuare oportet iudices, quilegum uocē uestram esse censem, & uestram hanc quae in foro judiciali editur, miseria & calamitate affectis, non sceleratis ac iniurijs opem laturam esse pertant. Ex orat. contra Phænipp.

Qualescunq; uidebimini amare & defendere, ijs similes iudicabimini. Ex orat. contra Androt.

Quicunq; neq; inimicitia, neq; benevolentia, neq; ulla alia iniqua cauſsa ductus nullum aduersus ea quae nouit fert sententiam, pie sancte q; facit. Ex orat. contra Aristocrat.

Quanto magis declaratam à nobis improbitatem nihil curaueritis, tanto maior in uobis infamia inheret. Ex oratione x. contra Aristogit.

Quo exactius quae gesta sunt intellexeritis, eo iustiore & sanctiore de eis feretis sententiam. Ex oratio. contra Aphobum falsi testimonij.

Censeo, neq; legum, neq; stipulationis & cautionis ullius utilitatem esse ullam, nisi qui pecunias accipit uir sit admodū iustus, hocq; pacto duorum alterum sit, aut uos timeat, aut eum quo cum pactus est, uereatur. Ex orat. contra Dionysodorum.

Magna est iniurijs & sceleratis omnibus pars, & ad nequitiam ansa, morum uestrorum lenitas & mansuetudo. Ex orat. contra Midiam.

Haud & equū est, ut qui pro legum conseruatione adsunt, longis narrationibus et criminacionibus animum attendant, sed ijs, quae omnes facile assequamini. Ex Delatione contra Theocrinem.

Eum qui leges & Reip. administrationem sibi curae esse praedicat, uelut nunc iste, et si nihil aliud, hoc certe habere oportet, ijsdem dolere, ac ijsdem de rebus letari quibus populus, & non sub proposito administrandæ Reip. aduersariorum parte stare. Ex orat. de Cor.

Qui pro ciuitate non nihil facere conatur, uosq; mansuetos & clementes experiri studet, eum huius ciuitatis mores tenere

par est. ij uero quinam sunt : imbecillum misereri, ualidorum & potentum petulantiam reprimere, ac non multitudinem crudeliter tractare, adulari autem semper potentiorum ac ditionem. Ex orat. contra Timocrat. & Ex oratio. contra Androt.

Talianon semper laudibus afficere, neq; admirari uos oportet, neq; publicam ex eis magnificetiam & liberalitatem metiri, si quis ædificet splendide, aut ancillas habeat multas, aut amplam suppellestilem. at is honorandus est, qui talibus in rebus largus est & magnificus, quarum commoditas ad uos omnes reddit. Ex oratione contra Midiam.

Vt is omnibus gratus sit, qui suadet aliquid, & remp. gerit, fieri non potest. Ex 3. epist.

Oportet quidem cogitare semper & agere quæ iusta sunt, unâ porro obseruare, ut hæc quoq; profutura sint. Ex oratione de Rhodiorum libertate.

Omnes appetunt societatem cum ijs inire & consentire, quos uiderunt esse paratos, & uelle ea facere quæ oportet. Ex orat. 1. in Philipp.

Absurdum est eum ius & equum uos docere, qui quæ iusta sunt non facit. Ex orat. de Rhod. libertate.

Scimus hoc uniuersi, quod omnes etiam si quæ iusta sunt nolunt, tamen hactenus certè non agere erubescunt, & hominibus iniuriam facientibus palam aduersantur, præsertim si qui læduntur, & istud esse quod corrumpit & labefactat omnia, reperiemus, hocq; omnium malorum esse principium, nolle uidelicet quæ iusta sunt simpliciter agere. Ex oratione pro Megapolit.

Non licet maledicere magistratibus, et si flagitosissimi sint, aut traducere ut sibi sint quam simillimi. Ex oratione contra Androt.

Nemo talia ignorat, priuatorum hominum uitam tutam ac facilem & periculorum esse expertem. remp. uero administrantium contentiosam & periculosam & quotidie laborum malorum q; plenam. Ex orat. 4. in Philip.

Varia

Varia sunt profecto excogitata ad urbium custodiam salutem; propugnacula, ut aggeres, muri, fossæ & quæcunque alia huiusmodi. istaque omnia certè sunt manibus confecta, sumptuq; magno egestate natura uero unum commune sapientum inse habet munimentum, quod quidem omnibus bonum est & salutare, potissimum autem plebeculae aduersus tyrannos. quod nam ille est: diffidentia. hanc si seruaueritis, nihil mali accipietis. Ex oratione 2. in Philip.

Si omnes uerè suppliciorum legibus constitutorum metu à quouis scelere recedant, omnesq; beneficiorum emulazione, quæ oportet facere instituant, quid uerat maximam esse ciuitatem & omnes bonos, neminem autem improbum? Ex oratione ad Leptinem.

A uobis omnibus ea postulo, quæ etiam non petentibus imparti equum est, ut nullam gratiam, nullum ue hominem pluris facilitatis quam equitatem & iusturandum. Ex oratione de falsa legatione.

Non est, non est Athenienses omnium rerum quidquam intolerabilius contumelia, neq; propter quam potius irasci consentaneum sit. Ex orat. contra Midiam.

Trierarchus, qui pro rep. dimicat, sperare nō debet se diuitem factum iri de publico, sed de suis facultatibus reip. opem latetur. Ex orat. de corona præfecturæ naualis.

De Deliberatione.

DELIBERANDVM est quidem lentè quod autem decretum fuerit, mature ac celeriter faciendum. Ex 10. Proœmio.

Non qui celeriter & extemplo consilium dant, quæ in rene sunt maximè consulunt. Ex orat. I. in Philip.

Ego censeo eum oportere, qui de rebus ad ciuitatem pertinentibus dare consilium instituit, potius ut consideret quæ decreta fuerunt utilia fore, quam ut extemporales orationes gratiam

habeant. Ex 10. Proemio.

Oportet eos qui magnis de rebus consultant, nullam ulla de caussa cogitationem prætermittere. Ex orat. de ordinat. ciuitat.

Cum res male se habent, de quibus oportet deliberare, difficultates esse necesse est de eis consultationes. Ex 47. Proem.

Non arbitroreius, qui uobis consilium det, esse munus ullum, præter quam dicere quæ maximè sunt ex usu. Ex oratione de rebus Cherronesicis.

Facere ipso dicere & decernere posterius ordine sit, potestate prius & præstantius est. Olynth. 3.

Neque coquo cultri ullus est usus profecto qui non secat, neque uolenti per eum negotia & mala omnibus suboriri, uenditurus hæc calumniator, nullain re commodus est. Ex oratione I. contra Aristogition.

Rectè deliberandi principium hoc est, ut ne deliberetur, priusquam ea de quibus decernere oportet, audita fuerint. nam neque tempus, neque ratio eadem confirmandi ea quæ uidentur & quid ante omnia conducere uideatur. Ex 19. Proem.

Qui pro ciuitate aliquid facit, illum oportet ciuitatis mores imitari. Ex orat. contra Androt.

Par est eos & quis animis audire uelle, qui consilium dare uolunt. Olynth. I.

Optima suadere, quam difficile est. Ex 9. Proem.

Precari facile est omnia, quæ quis uult in unum & eundem locum breui tempore collecta eligere autem quum de rebus quid consultandum propositum fuerit, non peræquè facile, sed oportet optima pro iucundis, si utraque non liceat, accipere. Olynth. 3.

Democratæ cum multa alia habent & honesta & iusta, quæ hominem prudentem sibi uendicare decet, tum loquendi libertatem ueritate fultam, quæ retineri non potest, quin uera crimina obiectet. Ex oratione funeb.

Oportet Athenienses, eum qui boni aliquid facere nostræ ciuitati

uitati cupid, primum uestras aures sanare corruptæ enim sunt, adeò falsa & multa & quævis potius, quam optima audire consuestis. Ex oratione de ordinat. ciuitat.

Tumultuando sane, celeriterq; stomachando, multis utilibus consilijs priuari potestis sed si modestè taciteq; audire uolueritis, ut omnia præclarè se habeant, efficietis, & si quis delirare uideatur, contemnetis. Ex 5. procem.

Cum deliberare natura ipsa difficile sit ac graue, uos ipsum adhuc multò grauius reddidistis Athenienses nam reliqui omnes homines, ante rem rerumq; euentum deliberatione ut consueverunt, at uos post res tum demum deliberatis. Ex orat. de Pace.

Non minus impiè fecerunt qui consilium dederunt, quam qui manibus suis facinus admiserunt. Ex orat. de falsa legat.

Qui semen præbuit, is est natorum malorum auctor. Ex oratione de coron.

Rectè deliberata, & summo studio laboreq; probata, saepè quia præfecti aliter utantur, corrumpuntur. Ex 1. epist.

Eum qui alios accusaturus est, omnesq; iudicaturus, omni uitio carere oportet. Ex orat. 1. contra Aristogit.

Non debet acerbè inquirere, quid alij gesserint, nisi ipsi antè officium nostrum fecerimus. Olynth. 2.

Cauere conabor, ne in ea ipse incidam, in quibus alios reprehendo. Ex 12. procem.

Non est æquum neq; conueniens ut eius, qui offensus est, metus illi qui omnes suæ contumeliæ habenas laxauit, particulam ad salutem præbeat, sed eum per quem non steterit quo minus crudelissima qu.eq; perpetrarentur, punire decet. Ex oratione contra Midiam.

Eum probum & incorruptum se præstare debere iudicabant, qui ad Remp. accederet, immò uero illi largitatem usq; adeò inimicam & inutilem esse ciuitati existimabant, ut in nulla actio neque homine fieri timebant. Ex orat. de falsa legat.

Si dederitis uos in hanc consuetudinem, ut oratoribus & au-

Et oritatem habentibus potius creditis quam in potentioribus, et consuetudo in uosipso redundabit. Ex orat. contra Calip.

Si nostis Athenienses, quid optimum sit factu de rebus presentibus, peccatum est, eas, ad deliberaendum proponere. quæ enim ipsi, antequam sententias audiueritis utilia esse iudicatis, quid opus est istis audiendis frustâ cruciari? Ex 2. Proæm.

Accusare profecto ad eos qui res gestas arguunt & damnant, pertinet, sed consiliij dandiratio de rebus præsentibus & futuris propositum est. Ex 12. Proæm.

Oportet cum summa utilitatibus, tum gloriæ uestræ causa, dare operam, ut simul & que utilia, quæque iusta sunt deliberare videamini. Ex 50. Proæm.

De Oratore.

Equidem video oratorum facultatem & uim maxima ex parte in auditorum esse potestate. Ex orat. de Coron.

Oratoris oratio non est magni pretij, neque uocis intentio, sed in idem cum populo cōsentire, & eosdem odiisse ac amare quos patria. Ex oratione de Coron.

Aliæ facultates abundè satis per me sufficiunt, sed uis illa direndi, si à uobis auditoribus reclametur, multa est & manca. Ex oratione de falsa legat.

Vt uos approbaueritis ac erga unumquemque beneuolo animo fueritis, ita orator sapere uidebitur. Ex orat. de Coron.

Non unus neque duo ista norunt, neque sub ala, ut aiunt, prouocatio facta est, sed in medio foro multis præsentibus. Ex oratione contra Aphobum falsi testimonij.

Aggressinegotia quæ declarare uerbis pro dignitate nemo possit, ipsi quidem eloquentiae laudem reportant, sed efficiunt, ut de illorum uirtute concepta apud auditores opinio minus apparet. Ex 80. Proæm.

Nunquam oratores uos neque probos neque improbos efficiunt, sed uos istos quales uolueritis. Ex orat. de ordinat. ciuitat.

Nihil est grauius Athenienses, quam quod ijsdem moribus, quos

quos culpant, oratores utuntur. Ex 37. Proæm.

Equidem aquam bibens, non abs re difficultis & morosus homo sum. Ex oratione 2. contra Philip.

Quodnam maius crimen dicere quis possit in uirum oratorem, quam quod non eadē sentiat ac loquatur. Ex orat. de coron.

Non est quidquam indignius ac molestius, quam cū uir auctoritatem habens & facultate dicendi prædictus, testibusq; abundans audet mentiri: tum enim necesse est, reum non iam de re tantum dicere, uerū etiam de ipso dicente, quod ei propter auctoritatem credere non par sit. Ex orat. contra Callip.

Videte Athenienses ne diuersum distinctumq; sit, orationem habere commodam & suscipere negotia utilia, illudq; oratoris munus sit, hac hominis mente prædicti. uos itaq; plebeij & potissimum natu maximi, dicēdi facultate summis oratoribus pares esse non debetis. istud enim eorum qui sunt exercitati, negotium est, sed prudentia ijs uel similes esse, uel potius uincere. experientia enim multarum rerum & usus eam ingenerant. Ex 27. proœm.

Quum admodum superbè surrexisset Philocrates, Nihil est, inquit, mirum Athenienses, non eadem mihi & Demostheni uideri. hic enim aquam, ego uero uinum bibo. Ex orat. de falsa legat.

Illa die profecto de adulterijs et proteruitate orationes aduerso, quod aiunt, flumine fluxerunt. Ex orat. de falsa legat.

Qui infeliciū miserorumue casus & mala norunt, uidentes, quod prouerbio fertur, non uident, & audientes non audiunt. illi porro sic se gerunt, in ijs quæ faciunt, ut constet eos sua tegere in commoda, & infamiam metuere. Ex orat. I. contra Aristogit.

Minime hercle cēs eo oportere, ut superbi homines & eloquentiae opinione elati, res alienas appetant, aut dicendi promptitudine freti, eripiant. hæc enim improbi sunt sophistæ & flagris digni. Ex oratione contra Aphobum de falso test.

Cum sanè uideritis eloquentiam aut uocis claritatem, aut alię quam alia eiusmodi uirtutem in uiro bono & munifico uigere, congratulari & unā excolere uos omnes oportet. commune

enim

enim uobis omnibus alijs id bonum est, sed cum in sordido & improbo quo quisq; quæstu uicto, eum ejcere acerbeq; & hostiliter audiire oportet. Ex oratione de falsa legat.

Quò promptius ipsa oratione uti uidemur, eò magis illi diffidunt omnes. Olynth. 3.

Ipsa orationum elegantia & lepos, auditorum benevolentia indiget, qua cum si etiam mediocriter dixerit, gloriam reportabit. nec non gratiam sibi conciliabit citra hanc, etiam si bene dicendo excellat, ab auditoribus tamen negligetur. Ex oratione funebri.

Omnis oratio si res ac facta absint, uanum quid piam & inane uidetur. Olynth. 3.

Omnis oratio uana est & infrugifera, quæ actionum expensuerit. Ex oratione ad Epist Phil.

Nonnullos ad nimaduerti reorum, qui cum rebus ipsis damnantur, nec possent probare se culpa uacare, alij ad anteactæ uitæ moderationem & temperantiam configiebant, alij ad maiorum suorum præclarafacinora & liturgias, alij ad cetera eiusmodi, per quæ iudices ad misericordiam & humanitatem flectebant. Ex oratione I. contra Aristog.

Si ad gratiam concionari oportet, quæcunq; oratione prætermis erit aliquis, ut ne molestus sit, eadem de rebus ipsis prætentur. si uero orationis uenustas & gratia rebus consentanea non fuerit, damnum affert. Ex orat. I. contra Philip.

Id unum reliquum est ijs qui causam tutari non possunt, ut effugia & prætextus quosdam inueniant, qui ablata præsentis causæ memoria in ijs uos retineant, quæ ad hoc ipsum crimen nihil spectant. Ex orat. contra Theocr.

De Imperatoribus.

Quotidianis rebus præesse, & ex tempore subitis casibus rete uti, & quanque occasionem nosse ac iudicare, quas res ex familiari colloquio conciliare possibile sit, quas porro ui extorque-

re lli

re licet, imperatorum rebus præfectorum est officium. Ex 1.
Epist.

Si quis reuera pace ipsa gaudet, ipsis ducibus, quos omnes accusant, gratiam habeat. Ex orat. de falsa legat.

Amicos & familiares, & militum duces inuenietis gloria ualere ob res fortiter gestas, anxiè tamen et meticuloſe magis quam qui obscuri & inglorij sunt, uitam degere. his enim militibus, ab hostibus suis solum imminet periculum, illi uero duces suos adulatores & fraudatores magis quam prælia formidant. Ex oratione ad Epist. Philip.

De Tyranno & Tyrannide.

Rex & Tyrannus omnis inimicus est libertati, & legibus contrarius. Ex 2. orat. in Philip.

Non sunt tutæ ciuitatibus istæ tyrannorum nimia familiaritas. Ex 2. orat. in Philip.

Prorsus res est infida & formidabilis ciuitatibus tyrannis, præsertim si finitima loca possideat. Olynth. 2.

Populus.

POPVLVS sanè turba est, & res omnium instabilissima & imprudentissima, ut in mari fluctus flexibilis & inquietus, qui ut contingit agitatur. alius uenit, alius recessit, ac nemo Reip. curam gerit, immò ne meminit quidem. Ex orat. de falsa leg.

Ne ostendite utilius esse externas amicitias sibi conciliare, quam populi fidei seipsum committere. Ex 2. epist.

Pecuniae comparandæ nunquam populus studiose operam dedit. sed ita glorie, ut nihil aliud magis expeteret. Ex orat. contra Androt.

Non est quod præ ceteris magis cauere oporteat, quam ne aliquis permittatur, ut in populo maior potentiorq; fiat. Ex orat. de falsa legat.

De Patria.

*ARBITRATVR ingenuorum quisq; non patri & ma
tri*

tri solum se esse natum, uerum etiam patriæ quid uero interest? quod qui parentibus se solum esse natum existimat, fatalem, naturalemq; mortem expectat. qui uero etiam patriæ, ne hanc seruientem uideat, mortem oppetere non dubitabit, magisq; metuendam esse reputabit ignominiam & infamiam, quas in seruiente ciuitate ferre necesse est. Ex oratione de coron.

Non solum ad patrem & maiores suos uiritim genus ortumq; suum referre unicuiq; licet, sed ad totam communiter patriam, cuius omnium consensu indigenæ sunt. Ex orat. funeb.

Quis adeo est infelix, qui seipsum, parentes, sepulchra, patriam parui quaestus gratia prodere uelit? Ex orat. de classibus.

Cui utilia sunt eadem tempora quæ & ciuitatis hostibus, si amator patriæ nullo modo esse potest. Ex orat. de coro.

Fieri non potest, ut leges & iusurandum ijs curae sint, qui in perniciem eorum quæ patriæ prosunt, seipso uendiderunt, sed ipsi nominibus solis contenti seducunt eos, qui uelut perfunctoriè & frigidè ibi ac non sedulo & accuratè concionibus intersunt, neq; existimant hoc præsens otium aliquando futuru causam magni & horrendi tumultus. Ex orat. de feedere Alexand.

Eos qui patriæ consulunt Athenienses, querere oportet, non eum cuius desperationis sunt socij, sed eum potius, cuius & mentis prudentiam & diligentiam sectantur. Ex orat. 2. cont. Aristog.

De fortitudine.

NON est difficile neq; cùm deliberare opus fuerit, fortitudinis opinionem consequi. neq; cùm aliquod institerit periculum, uehementem in dicendo uideri. sed illud & difficile est & conueniens, in periculis fortitudinē ostendere. Ex orat. de ord. ciuit.

Nunquam fieri potest, opinor, ut qui paucis & uilibus rebus occupantur, magnos & audaces animos capiant, quemadmodum neq; qui circa res præclaras & splendidas uersantur, parua & tenuia cogitent. Ex orat. de ord. ciuit.

Nunquam, opinor, fieri potest, ut magnum ac generosum sensum induat, qui circa parua & abiecta uersatur. Olynth. 3. Qua-

Qualia cunque hominum studia fuerint, tales eos etiam habere animos necesse est. Ex oratione de ordinatione ciuitatis, & Olynth. 2.

De diligentia.

PRAECLARVM quidem est, etiam per fortunam inter illustrissimos admirationi esse. sed multo præstantius est, industria sua quidquid gloriosum ac illustre sit, adeptum esse illa enim sceleratis etiam interdum sese obijcit, huius autem societas & communicatio nemini adest, nisi qui generoso animo atque fortis ex cellat. Ex orat. amatoria.

Par est quibus in rebus quisque se exercet, ac in quæ incumbit, in ijs ut plus ualeat. Ex orat. 2. in Phil.

Recta prudensque rerum gerendarum in adolescenti inquisitio, & animi boni & uegetæ mentis commune signum est. Ex oratione Amatoria.

Quantò naturam habes præclariorum, tanto maiores dignitates expectes, citiusque tui periculum facere uelis, censeo. Ex oratione Amat.

Haud par est, ut quoniam quis nihil agat uel amicis quide maneat, sua caussa aliquid ut faciant, ne dum diis immortalib. Olynt. 2.

Quando fortuna cessat, & hostes iuuat, reliquarum rerum satagit sin minus, prouidete, ne uos una & magistratus singulos ac cusetis, & res uestræ Athenienses pessum eant. nam fierinequit, ut haec absque magno quodam malo consistant, nemine eas conservante. Ex 3. proœm.

Non mirandum est illum ipsum qui militat, labore non detractat, & rebus gerendis omnibus adest, neque ullam occasionem, neque temporis momentum rei bene gerendæ prætermittit, uobis cunctantibus, decernentibus, & sententias rogantibus, superiores esse. Olynth. 2.

Nihil est cauis hominibus & circumspectis adeo formidabile, quin diligentia præcaueri possit. neque ullum malum est, quin incavis & pigris euenire queat. Ex 25. Proœm.

Si quis

Si quis existimat Alexandrum eò fortunatum, quia ad eum quem optabat exitum perducebat omnia, illud cogitet, quòd agendo & laborando & audendo, non desidendo, felix fortunatusq; sit. Ex 1. Epist.

De Ignauia.

RERVM occasiones, tarditatem nostram & ignauiam non expectant. Ex orat. contra Philip.

Si quod quisq; uult, quærens desidebit, & ut ipse nihil faciat se cum reuoluens, primùm sanè nullos unquam inueniet, qui facturi sint. Ex oratione 1. contra Philip.

Cùm non pauca reip. sint errata, neque ex paruo tempore collecta, quibus hæc Reip. negotia male se habent, nihil est omnium Athenienses in præsentia nocentius, quam quòd uos animis alienati istis à rebus, & tanti sper operam datis, dum audientes sedetis, si quid noui nunciatum fuerit. Ex orat. 4. contra Philip.

Turpe quidem est, proh supreme Iupiter omnesq; cælites, & indignum uobis, & ciuitatis amplitudine, & rebus gestis maiorum, uestrae ignauiae causa reliquos omnes Græcos in seruitutem projcere. Ex orat. de rebus Cherrhonesicis.

Quòd multa bello perdidimus, ignauiae nostræ iure adscribi conuenit. Olynth. 1.

Eodem modo quo qui tempestatem expectant, mihi uidentur contemplari, tum singuli precantur ne ad se perueniat, prohibere uero nemo conatur. Ex oratione 3. contra Philip.

Quòd magis seculo erunt animo, eò citius peccabunt. Ex 49. Proæm.

Quoniam uos neque paruum, neq; magnum quidquam eorum quæ oportebat, fecistis, res nostræ male se habent quòd si omnia quæ decebat fecissetis, rebus ita affectis, ne spes quidē erat, ipsas meliores fore. nunc autem ignauiam uestram & negligentiam uitat Philippus, ciuitatem uero non uicit, neq; uos estis uicti, immo ne moti quidem. Ex oratione 3. contra Philip.

Quæ-

Quenam est caussa cur ille plures res quam nos superiori bello ex animisententia gessit? hic ipse militat, labores perfert, periculis adest, neque occasionem rei benè gerendæ prætermittens, neque ullam anni partem omittens nos uero, dicetur uerum, nihil facientes, hic perpetuo sedemus cunctabundi, tum decernentes, tum interrogantes, si quid noui in foro dicatur. Ex oratione ad Philip.

Sæpe contingit ut multarū magnarumq; rerum occasio breui tempore suboriatur quam si quis sua uoluntate hostibus condonavit & prodiderit, nequidquam facere poterit, ut eam postea recuperet. Ex orat. de falsa legat.

Turpe est uel potius turpissimum, non solum urbes & loca, quorum aliquando fuimus domini, projcere uideri, uerum etiam comparatos à fortuna socios & occasionem. Olynth. 2.

Fortuna uolubiles habet mutationes, & in utramq; partem, uel secundas ad res uel aduersas quæ uero per ignauiam hominum fuit, ea certas clades afferunt. Ex 49. Proœm.

Veritas.

VERITAS potens est, & contrarium infirmum. Ex oratione de falsa legat.

De taciturnitate.

Qui nullius culpæ sibi conscius est, si taceat, silentio ipso prætorum & nefandorum particeps esse uidetur. Ex oratione de falsa legation.

Nemo unquam conuictus est, qui uel silleret, uel qui peccasse factetur, sed cum opinor, nihil ueri eloqui deprehenditur, tum quâmente, quoq; animo prædictus sit, cognoscitur. Ex ora de fal. leg.

De ira & irascentium natura.

Neque priuatæ iracundiæ seruiendo, publicum commodum portere lœdere puto, neque priuati odij cum reip. cōmodis quidquam admisceo. uerum ad quæ alios adhortor, ea ipse arbitror

A & deceas

decere me primum facere. Ex 1. Epistola.

Non eadem res est Athenienses, in uestrum conspectum ad placentem falsum testari, & apud arbitrum. apud uos enim ingens iracundia & supplicium testantibus falsum imminet, sed apud arbitrum tuto & sine infamia quidquid uoluerint testantur. Ex oratione contra Aphobum de falso testimonio.

Quæ aliquis de repente nulla ratione inita, facere coactus fuerit, & si contumeliose istud fecerit, per iracundiam tamendicere licet se fecisse. quæ uero diu multumq; anteā excogitauit, continenter per multis dies aduersus leges facere deprehēditur, non solum ab eo, ut ira motus fecerit, sed etiam constat iam eiusmodi hominem dedita opera iniuriam fecisse. Ex orat. contra Midiam.

Irascentium est, eum à quo molestijs affecti sunt subito ulcisci offenditorum, ut quocunq; tempore sontem & iniurium nacti fuerint, tum de eo pænas sumere. Ex orat. contra Timocrat.

De odio.

SI quis aliquid accepit, risui est. si fateatur, uenia conuictus odium, si quis istos increpet. Ex orat. 3. contra Philip.

Neque securius est in multorum, etiam in paruis delinquentium, odium incurrere, quam paucorum & in multis neque uero popularius multitudinis delicta quam paucorum obseruare. Ex orat. contra Androt.

De hoste.

Qui calumniatorem tuetur, bonorum hostis est natura & genere. nisi quis sycophantæ & improbi semen & radicem uelut agricola putat oportere relinquendam esse in urbe. Ex orat. 3. contra Aristogitonem.

Qui ea quibus ego capiar agit & parat, hic mihi hostis est. et si nondum feriat neq; iaculetur. Ex orat. 3. contra Philip.

Armis hostes uincendi sunt, & in his est salus reip. Ex orat. de ordinatione ciuitatis.

Fieri non potest ut externos hostes uincatis, nisi animaduerteritis in domesticos hostes & intestinos illius ministros uerum necesse est incurrentes in hos ut scopulos, serius occurrere illis.
Ex orat. de rebus Cherronesicis.

De bello.

BELLVM gloriosum pace turpi optabilius est. Non idem habent periculum res, quas tum cum uultis, agere licet, sæpe sententiam & consilium mutare, & hæ propter quas imminet bellum. Ex 1. epist.

Existimo uobis conducere, prospicere belli principium, ut sit iustum: omnia porro quæ conueniunt appetitis, id'q; uestro iudicio subjiciatur. Ex oratione de classibus.

De pace.

SI pax quæ alijs bonorum cauſſa eſt, tantarum rerum, & tanti tumultus nobis cauſſa fuit, quid aliud id eſſe dixerit quis, præterquam quod muneribus acceptis, hi rem natura præclaram præue corruperunt? Ex oratione de falso legat.

Proh Iupiter eſt ne aliquis rectè sapiens? qui ex uerbis potius, quam rebus pacem agentem aut bellum gerentem secum existimet: nemo profecto. Ex oratione 3. contra Philip.

Simulatq; de Philippo mentio incidit, statim surgit aliquis & dicit, pacem tueri quam salutare eſt, magnum exercitum alere quam difficile & durum. Ex orat. de rebus Cherronesicis.

De liberis.

INGENVIS, et si maxima perpetrent facinora, istud tam corpus seruare licet. Ex orat. contra Androt.

Hominilibero maxima necessitas eſt, rerum turpitudo atque dedecus. Ex oratione de rebus Cherronesicis, & Philip. 4.

De seruis.

SERVIS corpus flagitijs plagijsq; omnibus obnoxium eſt. Ex orat. contra Androt. & Midiam.

Alteri subdito ut seruo maxima necessitas eſt plagæ et corpo

De muliere.

PLVRIMI facienda est mulier in morbis, quæ adsit homini ægrotanti. Ex orat. contra Neæram.

Multo magis profectò soliti sunt viri & uxor contentiones & inimicitias inter se subortas propter liberos mitigare, quam propter iracundiam communes liberos odio habere. Ex oratione contra Bœot. de dote.

Meretrices quidem uoluptatis gratia habemus concubinas uero propter quotidianam corporis curationem. uxores porro ad legitimos liberos procreandos, & fidelem custodiam rei domesticæ habendam. Ex orat. contra Neæram.

Ne mulieri liceat ingredi in fana publica, cum qua fuerit adulter deprehensus, quod si ingrediatur, impunè ferat quidquid patitur præter mortem. Ex orat. contra Neæram.

Durum est patri & matri liberis orbari, & carissimis suæ selectutis educatoribus priuari. sed præclarum est amplissimos honores, memoriam uirtutis & eos publicè comparatos conspicere, sacrificijsq; & certaminibus dignatos immortalibus. Molestia plenum, liberos orphanos relictos, patre in pœlio fulso præclarum uero est paternæ uirtutis & gloriæ hæredem esse. Ex orat. funebri.

De fama seu gloria.

SOLI homines gloriam præclaris rebus gestis partam omnii inuidia fortiorem reliquerunt. Olynth. 3.

Non solum spectandum est an non pecuniam perdat, sed etiam an famam & gloriam bonam, cuius magis studiosi estis quam pecuniae. Ex orat. ad Leptinem.

Quanto quis plura & grauiora supra dignitatem conditionemq; suam fecit, tanto apud omnes admirabilior existimat. Olynth. 2.

Populus nunquam de pecunia coaceruanda ualde laborauit.
de glo-

de gloria uero acquirenda sic, ut de nullare alia, argumentum sane est, quam cum aliquando maximam & innumerabilem inter Græcos pecuniam possideret, omnem pro honoris augēdi studio, insumpsit, pro gloria quoq; de suo tributum pendere non dubitauit, neq; ullum periculum unquam detrectauit, unde immortalia bona sibi peperit. Ex orat. contra Timocrat.

Beati hac iustaratione censendi sunt, primum quidem qui proximo tempore incredibilem & immortalem gloriam relinquunt, in qua & horum liberi clari ac illustres depingentur, & parentes istorum conspicui facti in ipsa senectute nutrientur, luctui suo consolationem istorum gloria & celebritate adhibentes. Ex oratione funebri.

Si in paruis quis glorietur, tantum abest ut honorem aliquem propterea consequatur, ut ineptus esse uideatur. Ex oratione contra Androt.

Qui una cum Philippo uersantur, eum ita honoris studio teneri aiunt, ut dum omnia pulcherrima facta sua uideri cupit, magis succenseat ducibus & imperatoribus, qui laude aliquid dignum gesserunt, quam ijs quirem infeliciter administrarunt. Ex oratione ad Philip. epist.

De pudore.

HOMINI quidem libero maxima necessitas est rerum turpitudo atq; dedecus, & maiorem ista haud scio, quam quis dicere possit seruo autem uerbera & corporis cruciatus. Ex orat. contra Philip.

Evidem opinor liberis hominibus maximam esse necessitatem in rep. gerenda pudorem. Ex orat. I. contra Philip.

Probra hercule omnia fugienda sunt. Ex orat. ad Lept.

Omnia quidem cauenda sunt, tam quæ uidentur, quam quæ turpia sunt. potissimum autem ea, quopter quæ aliquis uidetur ijs succensere. Ex orat. ad Lept.

Quæ à paucis reguntur dynastiæ, metum ciuibus suis incutient, uerecundiam autem eis inserere nequeunt. Ex orat. funeb.

SEN TENT. EX Impudens.

Quae ex re impudens appellatus est, nisi quia ista, quæ neque sunt, neq; facta sunt, propter impudentiam palam dicere nihil pudet? Ex orat. i. contra Aristogit.

Id profectò nostis, quòd ex quo tempore nati sunt homines, & iudicia fieri cœperunt, nemo unquā qui peccasse se fateretur, deprehensus est, sed impudenter loquuntur, inficiantur, mentiuntur, excusationes fingunt, omnia faciunt ne dent poenas. Ex orat. de falsa legatione.

De spe.

MULTI sèpè maiorum bonorum spe allesti, præsentia per diderunt. Ex oratione contra Timocrat.

De humanitate.

HUMANITAS contra inuidiam, & iustitia aduersus improbitatem, bona'q; omnia contra mala uelut in acie collocantur. Ex orat. contra Lept.

Miror si nemo uestrum cogitat, turpe esse populum Atheniensem sapientiae doctrinæq; opinione ceteros omnes antecellere, ad quem in rebus aduersis, tanquam ad commune perfugium confugi solet, Philippo inhumaniorem uideri, qui, ut in delitijs liberaliter educatum credibile est, à nemine admonitus, tamen cum prosperis rebus usus esset, tum maximè humana se agere optere putauit, ab ijs qui contra in acie steterant, & cum quibus de summa rerum contendisset, qui, & cuiates essent, neq; inquirere, neq; declarare passus est. Ex 3. epist.

Optarem uos Athenienses, qua erga alios omnes uti consuefatis humanitate, eadem etiam erga uos ipsos uti. Ex 17. Proem.

Misericordia.

NEMO misericordiam consequi dignus est, qui nemini miseretur. neque dignus est uenia, qui nemini dat ueniam. Ex oratione contra Midiam.

Quam

Quoniam quisque natura legem erga reliquos omnes habet, eadem uicissim erga ipsum alios habere aequum est. Ex oratione i. contra Aristogit.

Absit iudices pauperes despiciatis, sufficiens enim satisq; graue eis est supplicium ipsa paupertas, neq; eos qui labore & industria ex aequo & bono uiuere uolunt. Ex oratione. i. contra Aristogitonem.

De amicitia.

NVLLVM maius bonum uobis contingere potest, quam omnium benevolentiam, nulla adiuncta suspicione, summa illorum uoluntate consequi. Ex orat. de libertate Rhod.

Cum rebus quidē omnibus priuari acerbum & graue sit, prae sertim si ab inimico istud eueniat, tum uero maximē benevolentia uestra & humanitate, quanto à uobis ea consequi maximum est. Ex oratio. de corona.

Nemo amicus & benevolus eis esse potest, à quibus sibi damnum aliquod impendere sperat. Ex 50. Proœm.

Prudentium hominum esse non existimo, uel cum familiarem & amicum aliquem esse putarint, sic illi fidere, ut etiam si iniurius esse coepirit, ulciscendi facultatem sibiipsis eripiant. uel quando inimicum aliquem censeant, sic odio prosequi, ut si deposito odio uelit amicus esse, impedian ne ista facere liceat, sed eos meo quidem iudicio, & amare & odiisse oportet, ut earum occasionum neutra pretereatur. Ex oratione aduersus Aristog.

Verorum amicorum officium est, his quibus bene uelis, haud in eiusmodi rebus gratificari, à quibus & illis & sibiipsis pendet aliquod damnum. sed in ijs quæ utrisque conducere possunt, opitulari quod autem ipse melius illo prouideas, id pulchrè administres, neq; præsens obsequium quam totius reliqui temporis commodum pluris faciendum. Ex orat. contra Aristog.

Omnium est grauiſſimum, cum quis nomine quidem frater nonnullorū uocitetur, sed re ipsa istos habeat inimicos, & multis

grauibusq; ab ijs affectus iniurijs, in iudicium uenire cogatur. Ex oratione de dote contra Boeotum.

De beneficentia.

Quidem censeo eum qui beneficium accepit, oportere omni tempore meminisse eum autem qui dedit, continuo obliuisci, si quidem illum oportet boni, hunc uero pusilli et liberalis hominis officium facere. nam beneficia sua commemorare ac referre, ex probrationi ferè simile est. Ex oratione de corona.

Omnes profectò mutuam gratiam recipere digni sunt, qui in bene merendo de uobis priores partes occupant, præsertim uero qui in extrema necessitate id faciunt. Ex oratione ad Lept.

Quæ est lex tantæ iniustitiae et inhumanitatis plena, ut eum qui de suo nonnihil donauit, et rem perhumanam liberalemq; fecit, gratia priuet, et in calumniatorum manus coniiciat eosq; iudicij rationum reddendarum eorum quæ dedit præficiat nulla est profecto. Ex oratio. de corona.

Qui indignum aliquem honore afficiunt, simplicitatis ac stultitiae opinionem aliquam habent: qui uero de se bene meritis patria non referunt, malitiæ suspicionem incurruunt. Ex oratione ad Leptinem.

Plures quam par est honorare, est multos ad bene merendum prouocare. Ex orat. ad Leptin.

Apud omnes homines inualuit consuetudo propter multis bene meritos, etiam de alijs quibusdam sceleratis, potius bene mereri, quam propter perditos et flagitiosos auferre quæ data fuerunt ijs, qui sine controuersia digni sunt beneficio. Ex oratione ad Leptinem.

De diuitijs & diuitibus.

DIVITIAE et celeritas et robur et quæcunq; alia istis similia amplio et copioso fructui sunt suis possessoribus, et in ijs ipsis excellunt quibus intersunt, licet nullus aliud uelit. Ex oratione funebri.

Nulla

Nullare omnium perinde ac pecunia opus est ciuitati ad ingruentia negotia. Ex orat. 4. contra Philip.

Pecunijs certè opus est, cùm sine his eorum nō licet quidquam fieri, quæ facienda sunt. Olynth. 1..

Cum in alteram partem uelut in trutinam argentum attuleris, id ipsum argentum aufert, & ad se se ratiocinationem omnem detrahit, nec amplius qui hoc fecerit rectè neq; syncerè ulla de re ratiocinari poterit. Ex oratione de pace.

Vnde cunq; quis accessionem uel paruam fecerit, plurimum ad fert momenti. Olynth. 2.

Existimate quoq; aliquando iuuenum, & ea qua nos ætate nunc sumus, fuisse consilijs autem & rebus à te gestis, talem & tantum euafisse, quod & nobis accidere poterit. Ex 5. Epist.

Opulentus audax, superbus magniloquus, uiolentus impudens. Ex orat. contra Midiam.

Quis est, qui malit seipsum suaq; omnia bona interire, quam fortunarum suarum partem pro seipso & reliquis conferre? Ex orat. de ordinat. ciuit.

De paupertate.

MVLTA uilia & seruilia negotia liberos homines ac ingenuos paupertas agere cogit, ob quæ misericordiā potius quam interitum demerentur. Ex appellatione contra Eubulidem.

Absit iudices, pauperes despiciatis, sufficiens enim satisq; grāue est eis supplicium ipsa paupertas, neque eos qui labore & industria ex æquo & bono uiuere uolunt. Ex appellatione contra Eubulidem.

Ego neq; si quis paupertatem uituperat, cum prudentem esse duco. neque si quis in rerum copia educatus fuerit, ob id gloriari debet. Ex orat. de coro.

Rebus necessarijs nonnullos priuare, est multò homines redere maleuolos & a rebus publicis alienos. Ex oratione 4. contra Philip.

R E S secundæ profligatorum, uim habent maximam tegen
di & obscurandi domestica uitia, at si qua in re offenderint, tum
planè eorum facta discutientur. Olynth. 2.

Nonnulli propter rerum successum clari & illustres habiti
sunt. Ex orat. Amat.

Oportet modestè se gerere in rebus secundis, & quid futurum
sit prospicere. Ex orat. ad Leptinem.

Secundis rebus præter dignitatem & meritum uti, occasio est
incautis despiciendi. Olynth. 1.

Res secunda seu fortuna, uniuersam quæ in hominibus inest,
sagacitatem & sapientiam excellit. Ex orat. de pace.

Ipsí felices rerum successus ad contegenda & occultanda ho-
minum peccata apti sunt, sed si quid usquam aduersi contingat,
tum planè hæc omnia deteguntur hominibusq; nota fiunt. Ex
orat. ad Philip. epist.

Cùm in omnibus humanis rebus duo sint bona, unum princeps
omniumq; maximum, secundis rebus uti alterum, hoc quidem mu-
rus, ceterorum maximum, rectè deliberare non simul utriusq;
possessio obtingit hominibus. Ex orat. contra Aristocrat.

Istis fortasse fatale est, nunquam secundis in rebus rectè sape-
re. Ex 53. Proœm.

De fortuna.

M A G N U M quidem momentum, immo uero potius totum
est, ipsa fortuna, ad omnium hominum negotia. Ex oratione ad
Philip. epist.

Fortunærerum omnium domina exitum suo arbitratu tribuit.
Ex oratione funeb.

Magna potentia uel potius summa est ipsa fortuna in omnibus
hominum negotijs. Olynth. 1.

Multa fortunæ uoluntate gubernantur, multæq; sunt cause,
cur nō omnia ex animis entēta hominib. succedant. Ex 3. Proœm.

In alijs quibusdam rebus superari ab aduersariis, non tam decus quam infortunium dici possit nam & in fortuna & præfatis, & multis aliquid inest, cur potius res præclarè uel contraria gesta sit. Ex 53. Proœm.

Si quæcunq; quis acceperit, etiam seruuerit, magnam habet fortunæ gratiam si uero imprudens prodegerit, interijt unâ quoque memoria beneficij à fortuna accepti. Olynth. I.

Bona quidem uoluntas præsto est, quam si fortunæ benignitas iuuet, res ipsa confici possit. Ex 5. epist.

Neq; gubernabam nauem, diceret aliquis, quemadmodum nec ego exercitum ducebam, neq; fortunæ dominus eram, sed illa rerum omnium. Ex orat. de coron.

Ex mendicis nonnulli celeriter diuites euaserunt, & ex obscuris & ignobilibus clari & illustres. Ex orat. contra Philip.

Multæ & nutrices & lana uictum queritantes, & vindemiatrices euaserunt, ob reip. illorum temporum calamitates, ciues & nobiles mulieres. Ex appellat. contra Eubul. dem.

De aduersa fortuna & calamitate.

Aequum est misereri non flagitosorum hominum, sed eorum qui immerito aduersa fortuna calamitateq; conficiuntur. Ex oratione contra Aphobum.

Si quos ærarium dimittere oportet modestissimos, optimos, & ob minima delicta multam passos, hos inquam liberare oportet. Ex orat. I. contra Aristog.

Cum neq; iniurius est aliquis, neq; peccat, sed in ea quæ omnibus conducere uidentur se tradit, nec in omnibus ex animi sententia egit, haud exprobrare, neq; conuictum facere eiusmodi homini par est, sed condolere. Ex oratione de coron.

Aequum est misero & afflito utut factum est, opem & auxilium ferre. Ex orat. contra Midiam.

Nemo unquam fortasse uestrum quæsivit Athenienses, cur tandem

tandem miseri & infelices rectius, quam fortunatis rebus suis con-
fusunt non autem alia de causa istud sit, praeterquam quod istis
euenit, ut ne quidquam formident, neque si quispiam pericula &
graues casus recenseat, ad se pertinere putant, illos recens adhuc
delictorum memoria, quando in infortunia inciderunt, modestos
ad reliqua & moderatos reddit. Ex 25. Proem.

Nullius rei institutum consiliumue magni fit, nisi finem etiam
utilem & honestum consequatur. Ex 35. Proem.

De desperatione.

D E S P E R A T I O cum ei ipso maximo & exitialisit ma-
lo qui ea affectus est, tum acerba & grauis omnibus, & reip. mi-
nimè toleranda. Ex orat. I. contra Aristogit.

Desperatus omnis se ipsum projicit, etiam quam consilio & ra-
tione tenere licet salutem, & praeter omnium expectationem sit,
si forte incolymis seruetur. quis igitur sana mente praeditus se-
ipsum, aut patriæ commoda isti commiserit? quis non pro viribus
fugerit, & eum procul submouerit, ne quis in talem uel inuitus in-
cidat? Ex orat. I. contra Aristog.

Neq; uos consternatis animis esse oportet, praesertim cum scia-
tis desperationem neque praesentibus rebus conducere, & uobis
indignam esse. Ex 49. Proem.

De futuro.

F U T U R U M omnibus hominibus est incertum. Ex orat.
ad Leptin.

Oportet eos, qui prospera optataq; utuntur fortuna, erga af-
flictos & oppressos semper optimam uideri consultare quandoq;
dem uniuersis hominibus incertus est ac dubius rerum euentus.
Ex orat. de Rhodio. libertate.

Præterita semper apud omnes omittuntur, & nemo unquam
de ijs deliberationem habendam proposuit futura autem uel praes-
entia consultoris munus & officium postulant. Ex oratione de
corona.

*Id ipsum quod præter sententiam accidit, uirum perturbat,
ipſi q; magnum dolorem adſert. Olynth. I.*

*Necessario euenit, cūm pugna committitur, ut alij ſuperētur,
dij uincant. Ex oratione funeb.*

*Ex poſtremo euentu quæ præterierunt omnia ut plurimum
eſtimantur. Olynth. I.*

*Sæpe contingit ut idem homo in hoc non rectè dicat, in alte-
ro uero rectè ſentiat. Ex 5. procem.*

Defunctorum curam habere oportet.

*Quantum quidem ciuitas de ijs qui in bello perierunt ſolicita-
ſit, cūm ex alijs rebus perſpicere licet, tum maximè ex hac lege,
per quam qui ad funera hæc publicam orationem habiturus eligi
ſolet, ſciens à frugi & probis uiris facultatum poffeffiones & uo-
luptatum deliciarumq; uſum non magnifieri, ſed eorum omne ſtu-
dium in uirtute & laudibus eſſe, orationibus ijs qua illis ea maxi-
mè præſtarent, illos ipſos oportere honoribus afficere dixit. ut
quam cūm adhuc uiuerent præclaram famam & gloriam nacti
eſſent, ea quoq; defunctis ipſis tribueretur. Ex orat. funeb.*

*Quinaturali liberi ſunt, etiamſi cum patribus adhuc uiuenti-
bus altercati fuerint, eos tamen uitæ functos laudibus exornat.
qui uero cenzentur filij, cūm ex illorum ſatu non ſint, ut facile cum
uiuis ipſis diſſentiant, nihil pudet eos defunctis ipſis maledicere.
Ex orat. de dote contra Boeotum.*

*Leges defendite & defunctorum curam habete, ne eorum no-
men & familia pereat. Ex orat. contra Nicom.*

*Ecquis omnium non nouit, uiuentibus quidem omnibus ſubeffe-
quandam aut maiorem aut minorem inuidiam mortuos porro,
ne hostium quidem ullum præterea odiſſe? Ex orat. de coron.*

*Illa eſt ex legibus Solonis, quæ uidentur recte habere, nemini
defuncto maledicendum. Ex orat. ad Leptin.*

*Solon in legibus, & Deus in oraculo mandat, ut cognati &
affines*

affines mortuis in ferias certis diebus exhibeant. Ex orat. contra
Macartatum.

Nulla potest dici uel uerior, uel honestior causa, cur hostium
dominus propinquis & familiaribus defunctorum amicus esse ue-
lit, quam rursum pro toto dimicare maluerit, quam uirtutis co-
rum admiratio. Ex orat. funeb.

Diligenter exquirens atq; considerans, satis dignè pro de-
functis uerba facere, unum eorum quæ fieri nequeunt esse reperi.
Ex orat. funeb.

Cùm aliorum bonorum nulla sit defunctis communio, sed ob-
res præclare gestas laudationes eorum qui sic interierunt, sunt
ueluti propria merces neq; enim amplius tunc eis aduersatur in-
uidia. Ex orat. de falsa legat.

Parentes honorandos esse.

P A R est parentibus definitum ex utrisq; præmium, & ana-
tura, & à lege, iustè referre, & ultrò soluere. Ex oratione
contra Philip.

Evidem eum perfidum & dijs inuisum non modo hominibus
esse existimo, qui parentes negligit. Ex orat. I. cont. Aristogit.

Vbi pater est & filij iam uiri facti fortasse & eorum liberi, ibi
necessè est uarias & nulla in re similes esse uoluntates: non enim
ijdem sunt sermones & facta iuuentutis, quæ senectutis uerunta
men adolescentes quæcunq; agunt, si modo sint modesti, sic fu-
ciunt, potissimum ut clam habere conentur, ne parentes & senes
offendant, dissimulant id se uidere & senes uicissim si forte sum-
ptus iusto maiores uiderint, aut potationem, aut ludos immodes-
tos, sic ista uident, ut non uidisse uideantur. Ex oratione I. cont.
Aristogit.

Ab initio ætatis in omnibus disciplinis clari & illustres fue-
runt, ea exercentes, quæ quanque ætatem decerent, ijs'q; omnibus
quibus par erat gratum facientes parentibus, amicis, familiar-
bus. Ex orat. funeb.

Maiorun

Maiorum nostrorum virtutes imitandas esse.

TVRPE est Athenienses, turpe inquam ordinem magnitudinis animi uestri deserere, quem maiores uobis tradiderunt.
Ex orat. de ordinat. ciuit.

Multa & præclara pedestri certamine naualiq; prælio pugnantes trophæa statuerunt, de quibus etiam nunc gloriatur at qui uos considerare oportet ipsos hæc erexisse, non ut nos ipsæ spectantes solum admiraremur, sed etiam ut eorum qui erexitur, uirtutes imitemur. Ex orat. de ordinatione ciuitatis, & in extremo de Rhodio. libertate.

Vobis solis Athenienses licet præ cæteris hominibus domesticis uti exemplis, & maiores quos iure laudatis, re & factis imitari, tametsi proælia, neq; expeditiones, neq; pericula, in quibus clarissimi illustres fuerunt, imminere tempora non sinunt, sed uos præsentim uiuatis in otio, eorum uero prudentiam imitemini ea enim ubiq; opus est. Ex orat. de falsa legat.

Hac potentia opus esse censeo, nemini imperare neq; uerbo, neq; facto iniusto, sed nostra facta ut maioribus digna sint pendere, non orationes quæ in suggesto habentur. Ex orat. de ordinatione ciuit.

Non alienis exemplis, sed domesticis usi, quæ facienda sunt, sciatis licet. Ex. oratione de ordinat. ciuit.

Cogitate turpissimum esse, patres uestros multos labores magna&q; pericula, contra Lacedæmonios bellum gerentes sustinuisse uos autem ne pro his quidem quæ iustè assequuti uobis tradiderunt, uelle fortiter uos defendere. Ex orat. ad Philip. epist.

Scire uos oportet quod in ijs rebus desidetis, ob quas mortem maiores uestri perpessi sunt. Ex orat. de falsa legat.

Reliqui omnes homines aliorum exemplis usi cauti magis ipsi fiunt. uos autem ne auditis quidem aliorum infortunijs, metuere potestis. Ex 24. Proœm.

Turpissimum quidem est, maiores uestros pro legibus tuendis etiam mortem oppetere non dubitasse vos autem in eas delinquentes, & prorsus euertere conantes, nolle punire. Ex orat. 2. contra Aristog.

Non puto maiores hæc tribunalia & porticus uobis ædificasse, ut eiusmodi homines in eis saginetis, sed contraria, ut coercentis & puniatis, ac ne quis æmuletur aut expetat improbitatem. Ex orat. 1. contra Aristog.

De morte.

MORTALIBVS omnibus uitæ finis est mors, etiam si quis in domuncula conclusum se conseruet. decet autem uiros fortis & strenuos semper omnia quæ præclara sunt, aggredi, spem bonam uelut propugnaculum sibi proponentes, & fortiter quidquid dederit Deus, ferre. Ex oratione de coron.

Qui in animis omnium mortalium insitum atque innatum uiuendi desiderium contemnendum duxerunt, & honestè morimauerunt, quam uiuentes Græciam uidere in miserijs & calamitatibus uersari, nonne singularem & præstantissimam omni oratione uirtutem suam reliquerunt? Ex orat. funeb.

Omnibus omnium peccatorum terminus est mors. Ex 3. epist.

EX DEMOSTHENIS ORATIONIBVS ET EPISTOLIS SIMILIA.

T approbaueritis & erga unumquemque beneuolo animo fueritis, ita orator sapere uidebitur. Ex orat. de coron.

Quemadmodum domus, opinor, nauigij, & aliorum id genus firmissima fundamenta esse oportet, sic etiam negotiorum actionumue principia & causas ue-